

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind prevenirea și combaterea consumului de droguri în rândul minorilor și al tinerilor

Analizând propunerea legislativă privind prevenirea și combaterea consumului de droguri în rândul minorilor și al tinerilor (b113/31.03.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2068/07.04.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D274/08.04.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect stabilirea unui sistem de sancțiuni penale aplicabile în mod progresiv, precum și a unor măsuri privind consilierea și dezintoxicarea pentru consumatorii de droguri.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Ca observație de ordin general, menționăm că normele cuprinse în prezentul proiect se încadrează, de fapt, în obiectul de reglementare al Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și instituie, în parte, un paralelism legislativ în raport cu dispozițiile acestui act normativ.

Precizăm că, potrivit principiului unicității reglementării în materie, consacrat de art. 14 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ. În plus, potrivit art. 16 din aceeași lege, în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative.

Prin urmare, reglementările referitoare la măsurile care se iau în ceea ce privește consumatorii de droguri ar fi trebuit cuprinse în cadrul Legii nr. 143/2000, și nu într-un act normativ de sine-stătător.

Pe de altă parte, precizăm că dispozițiile propuse prin proiect au în vedere toate categoriile de consumatori de droguri, nu doar minorii și tinerii, așa cum rezultă din **titlul** legii și din **art. 1**, existând astfel o necorelare între intenția de reglementare și prevederile proiectului.

5. La art. 2, menționăm următoarele:

5.1. Definiția noțiunii de „droguri”, astfel cum este propusă la **lit. a)** se referă la substanțele aflate „pe lista substanțelor interzise prevăzută în Legea nr. 143/2000”, deși acest din urmă act normativ nu utilizează noțiunea de „substanțe interzise”. Astfel, art. 1 lit. a) din Legea nr. 143/2000 definește noțiunea de „substanțe aflate sub control național” - care cuprind drogurile și precursorii înscriși în tabelele-anexă nr. I - IV.

În plus, precizăm că noțiunea de „droguri” are o definiție distinctă în Legea nr. 143/2000 - respectiv „plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III”.

Prin urmare, norma propusă pentru **lit. a)** nu respectă dispozițiile art. 37 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unitatea terminologică. Precizăm că, potrivit acestor prevederi, în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni, iar în cazul în care semnificația acestuia este stabilită printr-un act normativ, acesta devine obligatorie pentru actele normative din aceeași materie.

5.2. Definiția noțiunii de „recidivă”, prevăzută la **lit. c)**, este inutilă, întrucât termenul nu este utilizat în cuprinsul proiectului.

6. În ceea ce privește sfera faptelor sancționate prin proiect, deși noțiunea de „abatere” nu este definită în mod expres, se poate înțelege că este avută în vedere sancționarea consumului de droguri. Menționăm că din definiția noțiunii de „consumator”, propusă la **art. 2 lit. b)**, rezultă că se intenționează sancționarea consumului de droguri și a

deținerii de droguri în cantități destinate exclusiv consumului propriu. Precizăm însă că această din ultimă faptă, este incriminată în prezent în cuprinsul Legii nr. 143/2000, constituind infracțiunea prevăzută la art. 4 din acest act normativ.

Prin urmare, sub acest aspect, normele propuse prin proiect, referitoare la sancționarea deținerii de droguri în vederea consumului instituie reglementări paralele celor existente în cuprinsul Legii nr. 143/2000 și nu pot fi adoptate.

7. Precizăm că sistemul de sancțiuni prevăzut la **art. 3** din proiect nu este compatibil cu ansamblul reglementărilor referitoare la răspunderea penală, consacrate în Partea generală a Codului penal, astfel încât adoptarea acestuia nu este posibilă în forma propusă.

În primul rând, stabilirea pedepselor în cuantum fix nu este posibilă, întrucât, așa cum a subliniat Curtea Constituțională în Decizia nr. 711/2015, *„legiuitorul nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar* (s.n). *Prin individualizarea legală, legiuitorul oferă judecătorului puterea de stabilire a pedepsei în cadrul anumitor limite predeterminate - minimul și maximul special al pedepsei, dar, totodată, îi oferă aceluiași judecător instrumentele care îi permit alegerea și determinarea unei sancțiuni concrete, în raport cu particularitățile faptei și cu persoana infractorului”* (par.39).

Pe de altă parte, amenda penală nu poate fi stabilită decât în modalitatea prevăzută la art. 61 din Codul penal, care reglementează sistemul zilelor-amendă, și nu prin prevederea unor limite ale acesteia.

În ceea ce privește participarea la un program de consiliere și dezintoxicare, întrucât nu poate fi prevăzută drept pedeapsă, regimul aplicabil acesteia nu poate fi stabilit, întrucât din reglementarea propusă nu rezultă care este natura ei juridică. Menționăm că pedepsele nu pot fi, în sistemul legislației penale, decât cele prevăzute în Partea generală a Codului penal.

Mai mult decât atât, menționăm că obligarea la tratament medical sau internarea medicală reprezintă măsuri de siguranță care nu se pot aplica decât în condițiile prevăzute în Partea generală a Codului penal.

În plus, precizăm că Legea nr. 143/2000 cuprinde dispoziții distincte referitoare la măsurile care se pot lua în cazul consumului ilicit de droguri.

Pentru toate aceste motive, reglementarea propusă la **art. 3** nu poate fi adoptată.

8. Observațiile de la punctul anterior din aviz sunt valabile, în mod corespunzător și în ceea ce privește regimul aplicabil minorilor consumatori, propus la **art. 4 alin. (1)**.

Pe de altă parte, nici norma referitoare la sancționarea părinților sau a tutorilor în cazul în care minorul refuză participarea la programul de consiliere, prevăzută la **art. 4 alin. (2)**, nu poate fi adoptată. Precizăm că din redactarea textului nu rezultă care este natura juridică a sancțiunii amenzii și nici ce alte sancțiuni ar mai putea fi aplicate, întrucât textul prevede doar că această situație „atrage sancțiuni (...) inclusiv amendă între 2.000 și 5.000 lei”.

9. La **art. 5**, reglementarea „măsurilor de reabilitare obligatorii”, care constau în obligația consumatorului de a urma un program de tratament în centre specializate, este lipsită de claritate. Avem în vedere faptul că din definiția noțiunii de „dezintoxicare” rezultă că aceasta se referă și la tratamentul aplicat în centre autorizate, respectivele „măsurile de reabilitare”, fiind incluse, prin urmare, în „participarea la programul de consiliere și dezintoxicare”, măsură care ar urma să se aplice consumatorilor în temeiul art. 3.

Prin urmare, prevederea distinctă, în **art. 5**, a aplicării acestor măsuri, precum și stabilirea „dublării” amenzilor sau a pedepsei privative de libertate în cazul nerespectării acesteia nu poate fi adoptată.

10. În ceea ce privește normele din cuprinsul **art. 6**, prin care se stabilesc autoritățile competente în materie, precizăm că, prin formularea lor generală, acestea nu îndeplinesc cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate.

*

* *

Ținând seama de cele de mai sus, reglementarea preconizată nu poate fi promovată în forma propusă prin proiect.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 282/23.04.2025